

Affectu dictum videtur non sublimia contemplatiō
mentis excessu, sed inferioribus consulendi per tē
perātiā qua humanis rebus coguntur. Ut impī
qui pro mortuis habētur iustificati per verbū, hoc
est, quasi ore deuorati conuertatūr in corpus ecclē
sie. Vultus enim de mortuis palpitūr, & ideo super
nūdūm suūmūm vbi tanq̄ fōetus ponit opera hūc vitā
necessaria. Ideo autē in petra, quia cū dixisset Apo
stolus, Siue temperatē sumus, vobis: cōtinuo sub
iunxit. Charitas enim Christi compellit nos, petra
autem erat Christus. Et bene sedēs morabitur, *ses*

i. Cor. 10. cūdūm id quod dictū est, Compellō autē ex duos

Philip. 1. bus, concupiscentiā habens dissolui & esse cū Christo,
multō enim magis optimum, vt hoc ad exalta
tionem aquilē pertineat, ad vulturem vero sedentē
in nido & morantem, manere in carne necessarium
propter vos. Et quia petra etiam tota ecclēsia bene
intelligitur, propter etiam Simonem, qui ob hoc à

B domino Petrus appellatus est, summitas petrē est
caput ecclēsiae. Ad hoc additū versu sequitur,

Actu. ii. In summitate petrē & in cauerna,) Summitas em̄
refert ad id quod est caput, cauerna vero ad id, q̄
vita nostra abscondita est cum Christo in deo. Et

tro. Mācta & mādua, vt incorporaret ecclēsiae cre
dituros ex gentibus. Longe oculi eius respiciunt,
& pulli eius volutatur in sanguine,) spe futurę im
mortaliatis, in vitam eternam intentionem tuam
longē porrigit, quanū corpora eius in carni infi
mitate volventur, id est, dubiis motibus iactetur,
dum incertum habet humana ignoratiā ex ijs quae
misericorditer facit, quid cui profit ad deū, cum ta
men longē oculis propiciētibus propter aeternam
salutem sincera charitate dispensat. Sed cum inue
nit iste talis dispeſator & operator eos qui per af
fectum, quo renunciāt diabolo, iam mortui sint

C hūc seculo, sine dubitatiōne aliquia eis exhibet oris
ministrii in opere sermonis quo eos in corpus ec
clēsiae iam paratiſsimos traiicit: Et id eo sequitur,

Vbicunḡ fuerint cadavera, cōfessum reperiuntur.
Respondit dominus & dixit,) Quod nūc dominus
tanq̄ repetit sermonem cum ipse loqueretur, intel
ligitur Iob ad ea quā dicta sunt obſtupuisse in file
atio & quieſceſe, vt nihil amplius dicere auderet. Er
go duobus qui sequitur versibus exhortatur eum
dominus ad respondendum, Nunquid qui disputat
cum omnipotētē quiescit? hoc est, Quare tu
quiescis cum omnipotētē disputans? Argūes deū
respondebit ita, subaudiendum est, nunquid, vt sit
ſenſus, Nunquid arguit deū qui disputans respo
debit? Quærēdo enim cum omnipotētē disputa
tur, non convincentē aut refellēdo. Non ergo quia
omnipotens est, ideo quiescendum est à disputādo
cum eo: Neg enim ad arguēdū ab eo aliquid per
disputationem tāquam ab ipsa veritate requirūt.
Potest & ſic intelligi, Nunquid qui disputat cū do

mino, quiescit, id est quia nō quiescit qui cū om
nipotente disputat, non est cum eo disputādū ut
quiescat: Solet enim disputans contradicere. Qui
autem contradicit deo, quiescere nō potest: hoc est,
non inuenit quietem nisi in eius voluntate fine illa
contradictione consentiat. Argūes enim deū re
ſpondebit ita, id est, cum disputando respondet do
mino, arguit deū, & propterea nō peruenit ad quiet
em. Vnde dictum est, O homo, tu quis es qui re
ſpondeas deo? Sed quid tale fecerat Iob? Nō enim
deus illum accipit tanq̄ contradicētem fibi, ſicut
amicis eius non intelligētes, cum tale testimonium
illi peribeat, & in capite libri, & in fine, an pro
pter personam quam Iob gestabat, dictum est, hoc
est, corporis domini, quod est ecclēsia, in qua multa
infirmitates pars est, non quidem desperatorū, ſed
tamen adhuc in prouidentiā ſuo periclitantium, qui
bus bene commouētur pedes, & quorum paulo mi
nus effundunt gressus, cum zelant in peccatori
bus, pacem peccatorum intuentes? Qui dicunt, E
quomodo ſicut deus, & ſi eft scientia in altissimo?
Ecce ipſi peccatores & abundantes in ſeculo obti
nuerūt diuitias. Nūquid vano iuſtificauit cor meū,
& laui in innocentiis manus meas, & fui flagella
tus tota die, & argutio mea in matutinum? Nam
hinc potius Iob ipſe videtur respondere ſequētibus
verbiſ, Respondens autem Iob dixit, Quid era
go iudicer commonitus & increpat⁹ a domino, au
diens talia cū nihil ſim? Id est, Quid ergo mihi iu
dicium comparo, cum me commonet & arguit do
minus? Si ei contradicam audiens talia, id est, intel
ligens quanta iuſtitia & misericordia meū ſic aga
tur, cum per meipſum vtique nihil ſim. Quod re
ſpondi dabo? id est, quid potero contradicere ve
ritati? Manum ponam ad os meum, id est, tene
bo & cohibebo loquacitatem meam. Semel locut
us sum, iterum non adjiciā: Nisi in mysterio acci
piatur, quomodo ſemel locutus est Iob, qui toties F
locutus eft? Aut quomodo iterum nō adjiciet, poſt
paulum locuturus? Sed locutio hic intelligenda
est progressus anima in hac exteriora, quo relin
quit deū & ei resistit: Vnde maior iste progressus,
erit clamor in scriptura appellatur, cū dicit deus
clamorem Sodomorum ad ſe peruenisse. Cui locu
tio atque clamori contrarium eft beatissimum il
lud silentium, de quo dicitur, Et ſilebit sine timore
ab omni malignitate. Bene itaque dicit ſe ſemel lo
cutum continua quadam locutione in tota vita ve
teris hominis, cum effet ſpiritus ambulans & non
reuerens. Nunc autem manum imponens ori, ne
vltra progrediatur, promittit ſe non adjicere iterū,
ne recedat à deo. Amen.

Tomi quarti operum Dini
Augustini, Finis.

P A R I S I I S I N O F F I C I N A
C L A U D I I C H E V A L L O
N I I A N N O M. D.
X X I .

INDEX QVATERNIONVM.

a b c d e f g h i k l m n o p q r s t v x y z
A B C D E F G H I K L M N.
Omnes ſunt quaterniones.

*Neap. 28. Jan. 1826. del - delendi,
iherley no postum.*